

IŞIK VE FOTOĞRAF

Fotoğrafın varoluş nedeni ışık. Işık yoksa fotoğraf hiç yok... Fotoğrafı vareden ışığı görüyoruz görmesine ama, ışıksızlığı hiç düşündünüz mü? Haydi, bir kez deneyin şimdi. Usulca kapatın gözlerinizi. Hala, ışığın etkisini hissediyorsunuz. Ondan biraz daha kurtulmak için, gözlerinize bastırmadan, avuçlarınızı gözkapaklarınızın üzerine yerleştirin (daha yalıtık olmayı isteyenler kulaklarını da tıkayabilirler). Artırın karanlığınızı. Görsef olarak mutlak karanlığa yakın bir yerdesiniz şimdi. Yok yok! Kaldırmayın ellerinizi, açmayın gözlerinizi. Aklınızı düşüncelerinizden ya da imgelenimlerinizden uzak tutun. Şimdi hiçbir yerdesiniz. Hani bildikleriniz de olmasa, bir yokluk, bir boşluk içindediniz sanki. Yaşama dair, hiç bir ipucu yok. Ne bir renk, ne bir imge, ne de bir görüntü... Bilgilerimizden kaynaklanan veriler, uğraşımızı boşa çıkardı değil mi?

Işık tüm yaşamın temeli. Yalnızca yaşamın değil, sanatın da, sanat olmuş fotoğrafın da kaynağı. Varoluşun ele avuca sığmaz çocuğu o. Gizi, karanlık çağlardan bu yana, hep öteyi merak eden insanlığı peşinde koşturuyor. Kimi zaman ışıldayan parıltılı nesnelere, kimi zaman Güneşte, Ayda ya da erişemediğimiz yıldızlarda görüyor insan yaşamın kaynağı sandığı ışığı. Kuşkusuz ki tarih, varolanın ötesine gitmeye çalışan, düşüncelerin ya da anlamların yaratıcılarıyla dolu. Bazıları gözlem, bazıları deney, çok iş yapıyor. Karanlıklarda aydınlığı arayan ışık tutkunlarından biri olan Joseph Nicéphore Niépce 1826 yılında, ışığı bir kağıt üzerinde yakalıyor. Gökbilimci John Herschell, bunu "photograph" diye adlandırıyor. Bu ad Latince'de, ışıkla çizmek anlamına geliyor.

Işık, fotoğrafın da fotoğrafçının da nefesi gibi. Işık varsa, fotoğrafçı fotoğrafını yaratabilir. Fotoğrafçının fotoğrafını istediğine uygun biçimlendirmesi ya da başarılı sonuçlar elde etmesi, ışık bilgilerinin sağlamlığıyla doğrudan ilişkili. Fotoğrafın, bir nesneden yansıyan ışık ışınlarının belirli bir noktada yeniden toplanmasıyla oluştuğunu sürekli anımsamalıyız. Eğer fotoğrafçı olmaya, iyi fotoğraflar üretmeye hevesliysek de, ışığı ve fotoğrafı oluşturmaya yardımcı olacak tüm özelliklerini bilmeliyiz.

Işık ve Özellikleri

Yarattığı aydınlanmayla nesnelere görünür kılan ışık, uzay boşluğunda saniyede 300.000 kilometre hızla yayılan, elektromanyetik bir dalga aslında. Elektromanyetik dalgalar, geniş bir enerji spektrumu verirler. Ne yazık ki, insan gözü bu geniş spektrumun yaklaşık 380 - 760 nanometre (1nm=metrenin milyarda biri) dalga boyuna sahip ışıkları içeren, sınırlı bir aralığı algılayabilme yetisinde.

Boşlukta yol alırken doğrusal bir yayılım gösteren ışık, bir engelle karşılaştığında yolunu değiştirebilir, yansıtılabilir, soğurulabilir, saçılabilir ya da kutuplanabilir. Fotoğrafçı açısından ışığın yansımaları, kırılması ya da kutuplanması önem taşır. Işığın ayna, cam gibi pürüzsüz parlak bir yüzeyden, minimum enerji kaybıyla yansımaları düzgün yansır, duvar, kumaş, tarla, taş, toprak gibi pürüzlü yüzeylerde oluşan, enerji

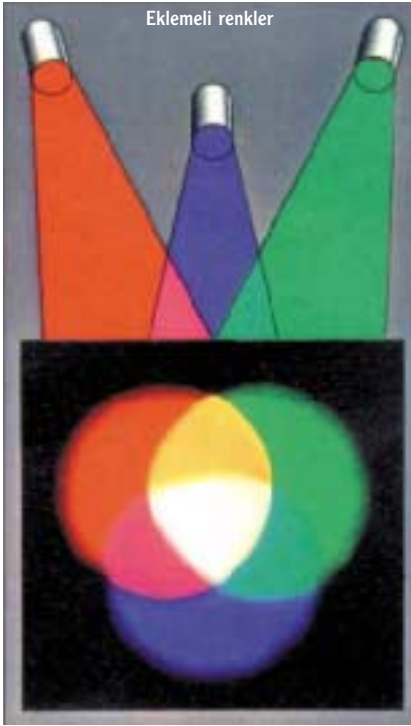
kaybı daha yüksek ve değişken yansımalar da dağınık yansıma adını alırlar. Işığın, boşluktan havaya, havadan suya geçişlerinde, geçilen ortamların yoğunluklarındaki farklılık, ışığın yolunun değişmesine neden olur. Kırılma adı verilen bu yön değişimi miktarı, ışığın geliş açısına, ortamların ışık kırılma indislerine ve ışığın dalga boyuna bağlıdır. Kısa dalga boylu ışıklar, dalga boyu uzun olan ışıklara göre daha fazla kırılırlar. Işık bir yandan doğrusal yol alırken, bir yandan da her yönde titreşerek ilerler. Belli açıdaki titreşimlerin tutulup, diğerlerinin sönmeye uğradığı ışığa kutuplanmış ışık denir.

Işığın diğer üç özelliği olan ışık şiddeti, kontrast ve renk, fotoğrafı doğrudan etkiler. Işık şiddeti, ışık kaynağından yayılan ışığın gücünün ölçüsüdür. Pozometre de denilen ışıkölçerle, fotoğraflanacak nesne üzerinden yapılan ölçümler, örtücü hızı ya da diyafram değeri olarak ifade edilirler. Fotoğrafta karanlık ve aydınlık bölümler arasında-

ki ışık yoğunluğu farkı, kontrast olarak anılır. Yüksek kontrast koyu gölgelerden, parlak beyaz aydınlıklara kadar geniş bir ton farklılığını içerir. Düşük kontrast, karanlık gölgeler ve parlak aydınlıkların aşırı uçlarını içermeyen daha sınırlı bir ton farklılığını ifade eder. Bir yaz günü, Güneş tam tepedeyken özellikle ormanlık alanlarda, karla kaplı ortamlarda ya da kumsallarda yapılan çekimlerde yüksek kontrast elde edilir. Buna karşılık bulutlu havalarda ya da güneş ışınlarının daha yatay geldiği sabah ve akşamüstü saatlerinde, gökyüzüne az yer verilerek yapılan çekimlerde düşük kontrast görülür. Renk, ışık özelliği olarak, fotoğrafı etkileyen üçüncü özellik.

Renk

Bir ışık kaynağından yayılan ışınların nesnelere çarptıktan sonra yansımaları sonucu gözümüzün algıladığı duyumdur renk. Beyaz algıladığımız gün

Çeşitli ışık kaynaklarının ortalama renk dağılımları

Işık Kaynağı	Mavi (%)	Yeşil (%)	Kırmızı (%)
Gün ışığı	33	34	33
Renksiz flaş	24	36	40
Stüdyo			
Ampülü	49	34	17
Normal			
Elektrik ampülü	12	32	56
Mum ışığı	6	18	76

Renk Sıcaklıkları

Kelvin derece (K, Celsius dereceyle aynı, ancak başlangıç noktası olarak mutlak sıcaklığı (-273°C) alan ölçü birimi) ile gösterilen renk sıcaklığı, ışık kaynaklarının renk kalitesini belirler. Işık kaynaklarının renk sıcaklıklarının bilinmesi, sonuç görüntüdeki renk oluşumlarına ilişkin bilgi verir. Kelvin değerleri arttıkça, tonlardaki mavilik artar, kırmızılık azalır.

Film üreticileri, kullanılacak ışığın renk sıcaklığına göre ayarlanmış, ışığa duyarlı bileşikler kullanarak, renk sıcaklıkları farklı filmler üretirler. Film üzerinde renk sıcaklık değerleri, üreticilerce yazılır. Günışığı filmleri, en yaygın kullanılanlardır. Bu yüzden günışığının özelliklerini bilmek önemli. Yumuşak ışık diye nitelenen günışığı, sabahın erken saatlerinde sarımsıdır, akşama doğru kırmızılaşır. Öğle saatlerindeyse, geliş açısı dikleşen ışık, sert ışık adını alır. Kışın, yaza göre daha mavi tonlar elde edilir. Deniz seviyesinden yükseldikçe, mavilik ve mor ötesi

ışığı, spektrumunda kırmızı, turuncu, sarı, yeşil, mavi, lacivert ve mor renklere verir. Elektromanyetik spektrumun görünür bölgesindeki mor en kısa, kırmızı en uzun dalga boyuna sahiptir.

Kırmızı (red-R), yeşil (green-G) ve mavi (blue-B), gözün algıladığı beyaz ışığın üç ana renk bileşeni. Gözün görebildiği her renk, bu üç rengin farklı oranlarda karışımıyla elde edilir. Bu işlem eklemeli renk birleşimi adını alır. Doğadaki renklerin pek çok malzemeye taşınmasında kullanılan işleme de,

çıkarmalı renk birleşimi denir; bir mavi tonu olan siyan (cyan-C), siyakmen çiçeklerinin rengini anımsatan magenta (magenta-M) ve sarı (yellow-Y), ana renklerin ikiyeşerli birleşiminden oluşur. Çıkarmalı renklerin eşit karışımı, siyah rengi verir.

Kızılötesi ışıklara duyarlı kızılötesi filmler dışında tüm filmler, insan gözünün algılayabildiği renk ölçeğine duyarlı üretilirler. Ancak filmler, renk algılamada insan gözüne göre çok daha duyarlıdır.

Işık Kaynakları

Güneş, ay, yıldız gibi doğal ışık; ateş, mum alevi, üzerinden elektrik akımı geçirilerek korlaştırılan tungsten metali gibi yapay ışık ya da ayna, cam, beyaz duvar gibi yansıtıcı tüm cisimler, fotoğrafın ışık kaynağı olarak kullanılabilirler. Güneş ışınları, açık alanda her noktayı aynı aydınlatır. Noktasal ışık kaynaklarıyla yapılan aydınlatmalarda uzaklık arttıkça konuyu aydınlatan ışığın şiddeti azalır (ışık şiddetinin uzaklığın karesiyle ters orantılı azaldığını anımsayınız). Arkasında yansıtıcı bir yüzey bulunan kaynaklar, ışık kaynağından uzaklaştıkça, genişleyen konik bir ışık hüzmesi oluştururlar. Işık kaynakları, kaynak özelliklerinin yanısıra, kullanım biçimleriyle de tanımlanırlar.

Güneş ya da diğer ışık kaynaklarından gelecek çekilecek nesneyi doğrudan aydınlatan ışık, doğrudan gelen ışık adını alır. Işık kaynağı, nesnenin önünde, fotoğrafçının arkasındaysa önden gelen ışık söz konusudur. Nesne, fotoğrafçının bakış yönündeki her noktadan, gölge oluşturmaksızın eşit aydınlanır. Gölgesizlik, derinlik etkisini tümüyle

yokeder. Bu tür ışıklar, ayrıntıları göstermede, renkleri öne çıkarmada daha etkililer. Hedef, daha güçlü, zenginleştirilmiş, dramatik görüntüler elde etmekse, yandan gelen ışık kullanımı iyi sonuçlara ulaşmayı sağlar. Sol ya da sağ planlarda kullanılan ışık, etkin gölgeler yaratarak hem derinlik etkisini artırır, hem de doku özelliklerini öne çıkarır. Doku ve desen çekimlerinde kullanılması doğru olur. Gölgelerin oluşturduğu kontrastlık dengesi çok önemli. Aşırı kontrastlığı gidermede flaş kullanımı yararlı olabilir. Işık kaynağı nesnenin arkasında, fotoğrafçının karşındaysa, bu aydınlatma ters ışık adını alır. Böyle bir aydınlatmada çalışmak kolay olmasa da, dikkatle yapılacak çekimlerin sonunda çok etkili görüntülere ulaşılabilir. Ters ışık nesnenin görünmeyen yönünü aydınlattığından, fotoğrafçının bakış yönündeki tüm ayrıntılar kaybolur. Nesnenin genel görünümü, ışığın yarattığı konturlarla ortaya çıkan, etkili silüetlere dönüşür. Nesnenin tam tepeden aydınlatılması, üstten gelen ışık kullanımıyla olur. Nesnenin

yaratacağı biçim üzerinde çok düşünmeli ve eğer çok özel bir etki yaratmıyorsa, ya da özel bir istek söz konusu değilse, bu ışık kullanımından kaçınılmalı. Işık kaynağının bulutlardan, ağaçlardan ya da başka açıklıklardan gelerek konunun bir bölümünü aydınlatması haline noktasal ışık deniyor. Gündoğumunun hemen sonrasında, günbatımından az önce, bulut çatlaklarından ya da ormanda ağaçların ve yaprakların arasından sızan ışıklar, noktasal ışıklara örnekler. Bu tür ışık kaynaklarıyla ışığın ön plana taşındığı hoş, etkili görüntüler elde etmek olası. Işık kaynağından gelen ışığın bir yüzeyden yansdıktan sonra nesneyi aydınlattığı ışıklar, dolaylı gelen ışık olarak anılır. Çekimi planlanan nesnenin sözkonusu ışığı nasıl yansıttığı çok önemli. Bu tür ışıkların kullanımında ışık şiddetinin düşüklüğü göz önünde bulundurulmalı, hareket gibi başka bir etki düşünülüyorsa, düşük örtücü hızları seçilmeli; hatta üç ayak kullanılmamalı.

Stüdyo gibi, ışığın denetiminin yapılabileceği mekanlarda, çekilecek nesnenin istenilen etkiyi yaratabilmesini sağlamak üzere bazen ikili, üçlü, ya da gerektiği kadar farklı ışığı birarada kullanarak aydınlatma da yapmak olası.

ışınların etkisi artar. Doğrudan gelen güneş ışığı, gölgelere göre daha sıcak tonlu olurken, bulutlu ve puslu havalar grimsi-mavimsi tonlara kayarlar. Üreticiler, günışığı için günışığı (daylight) filmler, stüdyo ışığı olarak da bilinen tungsten ışıklar için de tungsten filmler üretiyorlar. Günışığı film üzerinde belirtilen Kelvin değerinden daha yüksek bir Kelvin değerinde çekim yapılıyorsa, sonuç görüntüdeki renkler maviye, daha düşük bir Kelvin değerinde çekim yapılıyorsa da kırmızıya kayar. Kırmızıya kaymalar sıcaklık duygusunu artırırken, maviye kaymalar soğuk bir etki yaratırlar. Tungsten filmlerin gün ışığında kullanılmaları halinde görüntü tümüyle mavimsi olur. Su görüntülerinde, bu mavi patlarken, su dışındaki alanlarda puslu bir görüntü oluşur. Bir etki olarak kullanılmıyorsa, bu tür kaymalardan kurtulmak istendiğinde ya ortamın renk sıcaklığına uygun film seçimi ya da renkleri gerçeklerine yakın hale getirmeye yarayan renk düzeltici süzgeçlerin kullanımı önemli. Nedense üreticiler, floresan ışıklara uygun renk sıcaklığında film üretmiyorlar. Bu, floresan aydınlatmada kullanılan gazların özelliklerinin birbirinden farklı olmasından kaynaklanıyor olabilir. Floresan ışık altında günışığı ya da tungsten film kullanılarak yapılan çekimlerde, engel olunması zor, yeşile ya da kahverengiye kaymalar olur.

Çeşitli ışık kaynaklarının ortalama renk sıcaklıkları	
Işık Kaynağı	(°K)
Gözle görülen kızgın demir	800
Mum ışığı	1900
100 W ev ampülü	2860
500 W projeksiyon ampülü	3100
1000 W tungsten-halojen ampülü	3200
Normal floresan ampülü	3700
Daylight floresan ampülü	4800
Günışığı	5500-5600
Elektronik flaşlar	6000-7000
Bulutsuz gökyüzü	7000-14000

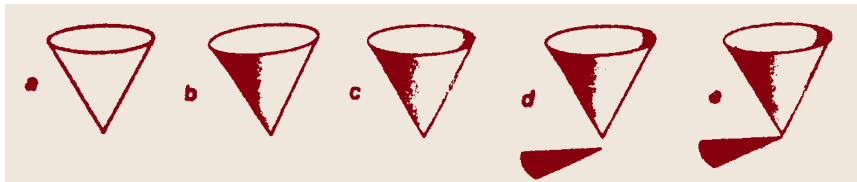

Nesnelerin Aydınlanması

Nesnelerin ışık olmaksızın fiziksel bir gerçek olarak algılanmasının olası olmadığını girişteki minik deneyimizle ortaya koymuştuk. Her nesne, başka bir kaynaktan aldığı ışığı, kendi üzerinden yansıtarak görünüm yaratır. Bilimsel olarak bir nesnenin aydınlığı, nesnenin ışık yansıtma miktarına bağlı. İnsan gözü sadece ışık yoğunluğundan etki-

leniyor. Işığın yansıma ya da kaynak ışığı olmasının, algılama açısından pek de önemi yok. Aydınlanma nesnelerin, eğri, düz, koştut, çapraşık, parlak ya mat görünmesini, birbirleriyle ilişkilmesini sağlar. Nesnenin aydınlanmasıyla oluşan gölge nesnenin biçimini açığa çıkarır. Gölge nesne ilişkisi şekil 2'de gösterilmekte.

Aydınlanmanın kalitesi, yönü ya da farklı aydınlatmalar nesneyle gölgesini çok farklı biçimlere sokabilirler. Gölge-lerin sertlik ve yumuşaklıkları ışığın kalitesini belirler. Sert gölgeler katı bir dramatik etki yaratırken, nesne üzerinde sert, keskin hatlar oluşur. Yumuşak ışık gölgelerin sertliğini azaltır, dramatik etkiyi romantizme taşır. Aydınlatma düzeneği ve ışık seçimi gölgeleri, gölgelerde duyumsayışı ve fotoğrafın yapısını etkiler. Madende çalışan bir işçinin fotoğrafı için sert ışık kullanılabilirken, yaşlı adamla torununun fotoğrafı için seçilecek yumuşak ışık durumunun romantik dramasını artırır.

Şekil 2: Gölge nesne ilişkisi:

a) Herhangi bir gölge olmadan nesnenin temel sınırları belirlenebilir. Ancak nesnenin uzaysal doğası ve çevre ilişkisi belirsiz kalır. b) Aydınlıktan karanlığa kademeli bir geçiş var. Soldaki gölge koninin yuvarlaklığını, üç boyutlu bir nesne olduğunu gösterir. c) Koninin sağ üst bölümüne eklenen ikinci gölge, içi oyuk bir gölge olduğu bilgisini verir. d) Koninin, başka bir yüzeyin üzerine şekildeki gibi düşen gölgesi, onun yatay bir yüzeye dik durduğu bilgisini verir, ancak burada koni söze konu yüzeyin üzerinde boşlukta asılı görünür. e) Gölgenin ucuyla koninin ucunun birleşmesi, koninin yatay bir yüzeyde dik durduğunu gösterir. Artık koninin a) daki belirsizliği azalır. Koni uzaysal bir konumda ve biçimlenerek ortaya çıkar.

Kayaköy Büyük Kilise (yumuşak ışık).

© Serpil Yıldız

Sinop (sert ışık).

© Serpil Yıldız

Aydınlatma Tekniği

En temel haliyle, stüdyoda fotoğraf aydınlatması, daha önce de değinildiği gibi sert ve yumuşak aydınlatma olarak iki gruba ayrılır. Sert aydınlatma kaynakları, ışık güçleri yüksek aydınlatmalar olup, belli bir alana (spot) ışık verirler. Yumuşak aydınlatma kaynaklarıysa, yönlendirilmiş bir alan yerine, dağınık aydınlanma sağlarlar. Sert ışık kaynaklarının yansıtıcılar aracılığıyla dolaylı kullanımı da olası. Bu tür aydınlatmalarda, özel bir seçim yoksa gölge oluşmaz.

Temel fotoğraf aydınlatmasının ilkelelerini şöyle sıralayabiliriz:

Anahtar ışık güneşin doğadaki işle-

vinin karşılığı olarak algılanmalı. Aslında nesneyi aydınlatan ana kaynak denebilir. Nesnenin biçimini, dokusunu ortaya çıkarır ve aydınlatmanın yönünü belirler. Nesnenin ışıklılık düzeyi, anahtar ışığın gücüyle denetlenebilir. Anahtar aydınlatma, anahtar ışığın yerini belirlemekle başlar. Anahtar ışık, fotoğraf makinesinin soluna ya da sağına yerleştirilir. Öteki aydınlatma kaynakları onun konumuna göre yerleştirilir.

Yumuşatıcı ışık, anahtar ışığa yardımcı ikinci aydınlatma kaynağı. Dağınık ışık veren bu kaynak, sert gölgeleri yumuşatmakta ya da başka bir deyişle kontrast oranını ayarlamakta kullanılır. Yumuşak ışığın gücü, anahtar ışığa oranla daha az olmalı; genellikle de yarısı kadar.

Arka ışık, nesnenin arkasında yer alan, sert ışık veren bir aydınlatma kaynağı. Nesnede üçüncü boyut etkisi yaratır. Yüzeye indirgenmiş nesnenin görüntüsüne derinlik etkisi katmakta kullanılır. Bu işlem nesnenin arka fondan ayrılmasını sağlar. Arka ışığın gücü anahtar ışığa yakın ama daha az olur.

Dekor aydınlatmada kullanılan, çekilmek istenen görüntünün niteliklerine bağlı olarak sert ya da yumuşak olabilen set ışıkları da, stüdyo çekimlerinde önem kazanabilir.

Renklerin Etkileri

Renklerin insanlar üzerindeki psikolojik etkilerini anlamak, bu etkileri fotoğrafın diliyle birleştirerek kullanabilmek, fotoğrafçının, iletilerini fotoğrafıyla daha başarıyla verebilmesini sağlamada oldukça etkili.

Her rengin, yaşamda karşılık bulduğu bir iletisi var. Titreşimi en güçlü, en dinamik renk, kırmızı. Şiddet, hareket, tahrik gibi saldırgan özellikleri simgeler. Bazı canlılarda (örneğin boğa gibi) sinir bozucu bir etkisi var. Kırmızı renk, uzun uzun bakıldığında, sinir bozukluğu, gerginlik, sık nefes alıp verme, kalp çarpıntısı gibi olumsuz etkiler yaratır. Güneş, ateş, alev gibi sıcaklık kaynağı nesnelere de anımsatması, sıcaklık etkisini çok yoğunlaştırır. Çoğu ülkenin kırmızı renkli bayrakları, bu rengin ne tür bir güç sembolü olduğunun da göstergesi. Turuncu da sıcak renkler arasındadır; ama, kırmızıyla kıyaslandığında zayıf titreşimleriyle gün batımı, gün doğumu gibi romantik anların çağrışımıcısı olur, rahatlık ve parlaklığı simgeleştirir. Sarı, sanki içinden ya da arkasından ışılandırılmış etkisini uyandıran çok parlak bir renk. Sevinç uyandırmada başı çeken bu renk, limon sarısı tonlarıyla rahatlatıcı ve ferahlatıcıdır. Uzun uzun seyredilen sarı renk, kanın damarlarda daha düzenli akmasını ve sinir sisteminin düzenli çalışmasını da sağlıyor. Egemen olma duygusunu da çağrıştırdığı söylenmektedir. Yeşil, dingin renklerin başında gelir. Acı ve sert değilse, soğuktan sığa tüm tonlarıyla, kendini izleyen ferahlık ve açıklık etkisi verir. Zayıf titreşimleri bazen inançların, bazen ölmezliğin, bazen de bolluk ve bereketin simgesi yapar yeşili. Mavi, huzur, mutluluk, dinginlik ve rahatlık verir. Uçsuz bucaksız görünen gökyüzüyle, ya da dipleri bilinmeyen deniz ve okyanusların gizemiyle olsa gerek, sonsuzluğu simgeler. Mor, kaderci ve melankolik bir içe kapanıklığın rengi olarak anılır. Bazı inanışlardaysa yas ifadesi olur. En soğuk renk olarak tanımlanır. Beyaz, saflığın, temizliğin, bozulmamışlığın, başlangıçların simgesi. Siyah ölümün, matemin, hüznün ve belirsizliğin simgesi olarak yaygın kullanılsa da daha çok gücün, korumaçlığın, doğumun ve gizemliliğin simgesi.

Eceabat (gece ışığı).

Fotoğrafçıya Notlar

Her günkü varlığıyla ışığın, günlük yaşamımızda pek de farkında olmadığımız, zaten üzerinde bile düşünmediğimiz ne çok özelliği olduğunun ayırdına varmak, fotoğrafçıyı sıradanlıktan uzaklaştıran en önemli etken. Bu metin sadece ışığa dair temel bilgileri içeriyor. Işığı kullanmak, ışıkla oynamak, hatta bazen denetleyebilmek, fotoğrafa olan merakınızın düzeyiyle, yapacağınız deney ve çekimlerin çok sayıda olmasıyla ilgili. Işık diğer tüm sanat dallarından farklı olarak fotoğrafta bir üslup, bir anlatım biçimi de aynı zamanda. Işığı bir yardımcı unsur olarak da kullanabilirsiniz, bir anlatım aracı da yapabilirsiniz.

Evde Stüdyo

Evde basit bir stüdyo oluşturmak pek de zor değil. Bir masa, yansımaz bir kağıt, bir kaç mandal, iki ya da üç aydınlatma aracı (masa lambası, halojen ampul, güçlü bir fener vs.), uygun filmler, üçayak ve tabii ki fotoğraf makinesi yeterli olacaktır. Ayrıca yansıtıcı yerine kullanabileceğiniz kağıt ya da bez parçaları, ışık yumuşatıcı olarak bulundurulursa iyi olur. Odanın parlak renklerle dekore edilmemiş olması, ya da parlak boyalarla boyanmamış olması önemli. Çok iyi yansıtıcı

Ev stüdyosu düzenlemelerine iki örnek

Kendinize bir gün ayırın. Uygun bir doğa ortamında seçeceğiniz bir manzarayı, gün ve gece boyunca izleyin. Işığın, bakmakta olduğunuz aynı nesnelere an be an nasıl değiştiğini izleyin. Çok özel bir dansın tanıkları olursunuz o zaman.

Fotoğrafçının fotoğrafçıya dediği gibi, "ışığınız bol olsun!"

Serpil Yıldız

Kaynaklar

- Tanju Akdeniz; Fotoğraf Dernekleri Fotoğraf Temel Eğitimi Seminer Notları, AFSAD Yayınları, Ankara 1994
- Mine Hoşgün, Mehtap Yıldız, AFSAD Temel Eğitim Seminerleri Notları, 2000
- Levent Kılıç, "Işık ve Aydınlatma", Fotoğraf Yazıları, AFSAD Fotoğraf Dergisi, s. 1, 17, 1984
- John Hedgecoe; The Photographers Handbook, Ebury Press, London, 1992
- Julian Calder, John Garrett; Her Yönüyle Fotoğrafçılık Elkitabı, Say Yayınları, 1998
- Michael Langford; Yaratıcı Fotoğrafçılık, İnkilap Yayınları, 1991
- Edouard Boubat; Fotoğraf Sanatı- Bir büyük ustanın tüm deneyimi ve pratik öğretileri
- Freeman, M.; The Encyclopedia of Practical Photography, Tiger Books International, 1992

da olabilen bu tür dekorasyon, çıplak gözle ayırd edemediğiniz ışık lekelerinin fotoğrafınıza yansmasına neden olur.

Yukarıda saydığımız malzemelerle, büyük boyutlu ve hacimli nesnelerin çekimini yapmak kolay olmaz. Daha büyük nesnelere için daha büyük mekana, ya da daha büyük fonlara gereksinim duyulur. Işık kaynaklarınızı, huni haline getirdiğiniz fon kartonlarıyla noktasal ışık kaynağına dönüştürebileceğiniz gibi, aynı kaynakların önüne konan renkli jelatin kağıtlar, renkli ışık yaratmada yardımcı olurlar. Geriye ne istediğinize karar vermek kalıyor.

Assos (ters ışık).

Amasya'da güneş çekildikten sonra (yumuşak ışık).

Amasya'da öğleden sonra (yumuşak ışık).